

Placat

for Island,

indeholdende

nærmere Bestemmelse af Forordningen af
24de April 1833 § 4.

Opid Bref

fyrit Island,

innihaldandi

nákvæmari ákværdun Tilskipunanna af
24da Aprílis 1833, § 4.

Kjøbenhavn, den 28de April 1841.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schulk,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vi Christian den Ottende,
af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug udi Slesvig,
Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og
Oldenborg, Gjøre vitterligt: At Vi, efter at have mod-
taget allerunderdanigst Betænkning fra Bore troe Provindsialstænder
for Sjællands Sjens og Lollands-Falsters Stifter samt Island og
Færøerne over et Samme forelagt Udkast til en Placat, sigtende til
fuldkomnere Opnaelse af Diemedet med Bestemmelserne i Forordnin-
gen angaaende Skjode- og Pantevæsenet paa Island af 24de April
1833 § 4, allernaadigst have fundet for godt at byde og befale som
følger:

§ 1.

Naar i Island Nogen indleverer et Document til Læsning ved
et Mandtalsting, som han ønsker straf at erholde tilbageleveret efter
den i Forordningen af 24de April 1833 § 4 omhandlede foreløbige
Antegning, da kan denne Tilbagelevering finde Sted, imod at han,
foruden straf ved Indleveringen af Documentet at erlægge Tinglæs-

Ver Christian hinn Attundi,
af Guds Nåd, Koningur i Danmark,
Vinda og Gauta, Hertogi i Slésvík, Holstein,
Stórmæri, Péttermerski, Lænborg og Oldenborg,
Gjörum vitanlegt: Ad Oss, eptir ad hafa medtefid allra-
undirgefnaft álit vorra trúu Umdæmastanda fyri Sjálands, Sjóns og
Láglands-Falsturs Stifti, svo og fyrir Ísland og Færeyar, yfir upp-
kast nokkurt, sem fyri þau hefir lagt verid, til Opins Bréfs, er midar
til ad ná enn fullkomlegar Augnamidi ákvarðananna i Tilskipuninni
um Affalsbréf og Pantsetningar á Íslandi, af 24da Aprílis 1833,
§ 4, — allranádugast hefur þóknast ad bjóða og skipa sem fylgir:

§ 1.

Þegar einhver á Íslandi afhendir skjal til Lysingar á Mann-
talsþingi, hvorju hann óskar ad strax verdi honum aptur skilad eptir
þá i Tilskipuninni af 24da Aprílis 1833, § 4, umgetnu undansfarandi
innteifnun, þá má þessi apturteifnun framkvæmast, med því skilirdi ad
hann, auk þess ad borga þinglysingar kaup og $\frac{1}{2}$ prócentoafgjald til

nings-Gebühr og $\frac{1}{2}$ Procent-Afgiften til den Kongelige Kasse efter Forordningen af 8de Februar 1810 i de Tilfælde, hvor samme bliver at tilsvare, indleverer en Gjenpart, som, efter at være af vedkommende Retsbetjent verificeret uden Betaling, kan forblive til Tinglæsning, hvilken Tinglæsning da skal have samme Virkning, som om Originalen var tinglæst.

§ 2.

Forinden det originale Document tilbageleveres, haver Retsbetjenten at forsyne det med Paategning, dels om den foreløbige Antegning og om at en verificeret Gjenpart er indleveret, dels om at det af ham skal blive tagtaget, at denne bliver læst til næstpaafølgende Mandtalssting, og, naar dette er skeet, behørig indført i Jurisdictionens Skjode- og Paanteprotocol. Denne Paategning bør derhos og indeholde, at der derefter vil, paa Forlangende, uden Betaling, vorde meddeelt Attest om, at Tinglæsningen og Protocollationen, hvorved den tinglige Ret, som Documentet gaar ud paa at stifte, først erhverves, er bleven iværksat. Den til Retten indleverede verificerede Gjenpart maa derimod ikke udleveres til Eieren af Documentet eller nogen Anden.

§ 3.

Forrigt har vedkommende Retsbetjent allerede ved Antegningen at eftersee, om der tidligere maatte være noget læst, som kan være til

Ronángsins fehirðslu eptir tilskipun af 8da Febrúari 1810, þegar svo stendur á að það gjaldast egi, undir eins og afhendingin skædur, líka afhendi affkrift skjalsins, sem eptir að hún, af hlutadeiganda Réttarins þjóni, er sonnud kauplaust með hans áteiknun, má bíða þinglýsingar, hvor þinglýsing þá á að hafa eins mikla verkun, og sjálfu frumskjalinu hefði verið lýst á þingi.

§ 2.

Áður enn frumskjalinu skilast aprur, á Réttarins þjón þar á að skrifa sinn vitnisburð, um þá úndansfarandi áteiknun, og meðtöku sannadrar affkriftar, svo og undir eins sitt loford um að gæta þess að hún verði auglýst á næstkomanda Manntalsþingi, og, þegar því er lofid, tilhlýðilega innfærd í logsagnarumdæmisins Affals- og Þantbrefabók. Þessi Uppáteiknun á þaradauki að tilkynna, að þareptir muni, þegar þess verður beidst, kauplaust gefast vitnisburður um, að sú þinglýsing og bókun, hvarmed þau hlutar-réttindi, hvor skjalid er ætlad til að grundvalla, fyrst afrefast, séu framkvæmdar. Sú Réttinum afhendta sannada Affkrift, má þarámót hvorki fást skjalsins eiganda né öðrum í hendur.

§ 3.

Annars á hlutadeigandi réttarins þjón strax við innteiknunina að líta eptir því, hvort nokkru áður hefði verið lýst, er gæti hindrad

Hinder for den tilsigtede Netserhvervelse eller ikke, og i første Fald derom at meddele Attest paa Original-Documentet.

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residentstads Kjøbenhavn,
den 28de April 1841.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

Stemann.

Ørsted. Lange. Bentzen. Holm.

Þá tilætludu réttinda-afrekun edur ekki, og, ef svo stendur á sem fyrst segir, að gefa sinn vitnisburð þarum til kynna á sjálfu frumstjalinu.

Hvareptir allir Hlutadeigendur sér allraundirgefnað hegða eiga.

Gefið í Þorum Konunglega Aðsetursstað Kaupmannahöfn,
þann 28da Apríllis 1841.

Undir Þorri Konunglegu Hønd og Innsigli.

